

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (piata komora)

z 3. decembra 2020*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Smernica 2003/96/ES – Zdaňovanie energetických výrobkov a elektriny – Článok 21 ods. 3 – Neexistencia zdaniteľnej udalosti – Spotreba energetických výrobkov v areáli podniku, kde boli vyrobené, na výrobu konečných energetických výrobkov, pri ktorých sa nevyhnutne vyrábajú aj neenergetické výrobky“

Vo veci C-44/19,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Tribunal Supremo (Najvyšší súd, Španielsko) z 27. júna 2018 a doručený Súdnemu dvoru 24. januára 2019, ktorý súvisí s konaním:

Repsol Petróleo SA

proti

Administración General del Estado,

SÚDNY DVOR (piata komora),

v zložení: predseda piatej komory E. Regan, sudcovia M. Ilešič, E. Juhász (spravodajca), C. Lycourgos a I. Jarukaitis,

generálny advokát: M. Szpunar,

tajomník: M. Ferreira, hlavná referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 4. marca 2020,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- Repsol Petróleo SA, v zastúpení: pôvodne F. Bonastre Capell a M. Muñoz Pérez, neskôr F. Bonastre Capell a M. Linares Gil, abogados,
- španielska vláda, v zastúpení: L. Aguilera Ruiz, splnomocnený zástupca,
- česká vláda, v zastúpení: M. Smolek, O. Serdula a J. Vláčil, splnomocnení zástupcovia,
- Európska komisia, v zastúpení: P. Arenas a A. Armenia, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 23. apríla 2020,

* Jazyk konania: španielčina.

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 21 ods. 3 smernice Rady 2003/96/ES z 27. októbra 2003 o reštrukturalizácii právneho rámca spoločenstva pre zdaňovanie energetických výrobkov a elektriny (Ú. v. EÚ L 283, 2003, s. 51; Mim. vyd. 09/001, 405).
- 2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi spoločnosťou Repsol Petróle SA (ďalej len „Repsol“) a Administración General del Estado (všeobecná štátna správa, Španielsko) vo veci rozhodnutia tohto úradu zdaníť spotrebnou daňou z minerálnych olejov spotrebu týchto olejov, ktoré Repsol sama vyrobila, na účely výroby, keďže táto výroba vytvorila iné zvyškové výrobky než energetické výrobky.

Právny rámec

Právo Únie

Smernica 92/81/EHS

- 3 Článok 4 ods. 3 smernice Rady 92/81/EHS z 19. októbra 1992 o harmonizácii štruktúry spotrebných daní z minerálnych olejov [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 316, 1992, s. 12) stanovoval:

„Spotreba minerálnych olejov v rámci areálu podniku vyrábajúceho minerálne oleje sa nepovažuje za zdaniteľnú udalosť, pokiaľ je táto spotreba určená na účely súvisiace s výrobou.

Ak je však spotreba určená na účely, ktoré sa netýkajú tejto výroby, a najmä na pohon vozidiel, považuje sa za zdaniteľnú udalosť.“

Smernica 2003/96

- 4 Odôvodnenia 3 až 5 smernice 2003/96 uvádzajú:

„(3) náležité fungovanie vnútorného trhu a dosiahnutie cieľov ostatných politík spoločenstva si vyžaduje stanovenie minimálnych úrovní zdaňovania na úrovni spoločenstva pre väčšinu energetických výrobkov, vrátane elektriny, zemného plynu a uhlia.

(4) značné rozdiely vo vnútroštátnych úrovniach energetickej dane uplatňovanej členskými štátmi by sa mohli ukázať ako škodlivé pre náležité fungovanie vnútorného trhu.

(5) stanovenie primeraných minimálnych úrovní zdaňovania môže umožniť zníženie rozdielov vo vnútroštátnych úrovniach zdaňovania.“

- 5 Článok 1 tejto smernice stanovuje:

„Členské štáty zdaňujú energetické výrobky a elektrinu v súlade s touto smernicou.“

- 6 Na účely uplatnenia smernice 2003/96 článok 2 ods. 1 tejto smernice vymenúva výrobky, ktoré sa považujú za „energetické výrobky“.

7 Podľa článku 2 ods. 4 písm. b) prvej zarážky smernice 2003/96 sa táto smernica neuplatňuje na energetické výrobky používané na účely iné ako motorové palivá alebo vykurovacie palivá.

8 Článok 21 ods. 3 uvedenej smernice znie:

„Spotreba energetických výrobkov v rámci areálu podniku vyrábajúceho energetické výrobky sa nepovažuje za zdaniteľnú udalosť, ktorá je dôvodom na zdaňovanie, ak spotreba pozostáva z energetických výrobkov vyrábaných v areáli podniku. Členské štáty tiež môžu považovať spotrebu elektrickej energie a ostatných energetických výrobkov, ktoré sa nevyrábajú v areáli takéhoto podniku a spotrebu energetických výrobkov a elektriny v areáli podniku vyrábajúceho palivá používané na výrobu elektriny za takú, ktorá nie je dôvodom vzniku zdaňovacej udalosti. Ak je spotreba určená na účely, ktoré sa netýkajú výroby energetických výrobkov a najmä na pohon vozidiel, považuje sa za zdaniteľnú udalosť, ktorá je dôvodom na zdaňovanie.“

Španielske právo

9 Článok 47 Ley 38/1992 de Impuestos Especiales (zákon č. 38/1992 o spotrebných daniach) z 28. decembra 1992 (BOE č. 312 z 29. decembra 1992, s. 44305) v jeho znení uplatniteľnom v konaní vo veci samej (ďalej len „LIE“), nazvaný „Prípád oslobodenia od dane“, vo svojom odseku 1 písm. b) uvádza:

„Dani nepodliehajú činnosti vlastnej spotreby, ktoré zahŕňajú:

...

b) použitie minerálnych olejov ako paliva v procese výroby minerálnych olejov v režime oslobodenia od dane.“

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

10 Repsol, spoločnosť založená podľa španielskeho práva, pôsobí okrem iného v oblasti výroby energetických výrobkov získaných z rafinácie surovej ropy. Okrem energetických výrobkov proces rafinácie vytvára iné výrobky, ktoré sa predávajú a používajú v chemickom priemysle a čiastočne sa znovu používajú vo výrobnom procese.

11 Dňa 2. apríla 2012 po kontrole vykonanej v roku 2011 vydala španielska daňová správa výmer, ktorým spoločnosti Repsol uložila povinnosť zaplatiť za zdaňovacie obdobia 2007 a 2008 spotrebnú daň z minerálnych olejov, ktoré tento podnik sám vyrobil a následne použil vo svojich vlastných zariadeniach na výrobné účely, keďže táto výroba vytvorila iné zvyškové výrobky než energetické výrobky, akými sú najmä síra a oxid uhličitý.

12 Podľa španielskej daňovej správy táto vlastná spotreba nedávala nárok na oslobodenie od spotrebnej dane z minerálnych olejov uvádzané v článku 47 ods. 1 písm. b) LIE v časti tejto vlastnej spotreby vedúcej k získaniu výrobkov, ktoré nemajú kvalitu minerálnych olejov.

13 Dňa 25. apríla 2012 Repsol podala sťažnosť proti tomuto výmeru na Tribunal Económico-Administrativo Central (Centrálny hospodársko-správny súd, Španielsko), pričom uplatňovala najmä to, že táto vlastná spotreba je oslobodená od spotrebnej dane z minerálnych olejov vrátane časti tejto vlastnej spotreby, ktorá vedie k získaniu výrobkov, ktoré nemajú kvalitu minerálnych olejov.

- 14 Dňa 6. novembra 2015 v nadväznosti na odmietnutie tejto sťažnosti Repsol podala žalobu vo veci správneho súdnictva na Audiencia Nacional (Národný vrchný súd, Španielsko), ktorou uplatňovala, že v rámci procesu výroby minerálnych olejov výrobky, ktoré nemožno kvalifikovať ako energetické výrobky, ako je síra, sú získavané nevyhnutne ako zvyšok výroby. Výroba síry vyplýva z operácie, podstatou ktorej je extrahovanie tohto výrobku z minerálnych olejov a cieľom tohto procesu je splniť technické špecifikácie uplatniteľné na minerálne oleje, ktoré stanovujú maximálny obsah síry.
- 15 Rozhodnutím z 12. decembra 2016 Audiencia Nacional (Národný vrchný súd) zamietol žalobu spoločnosti Repsol v rozsahu, v akom sa týkala spochybnenia zdanenia vlastnej spotreby minerálnych olejov, pri ktorej boli vyrobené neenergetické výrobky.
- 16 Dňa 10. júla 2017 Repsol podala proti tomuto rozhodnutiu kasačný opravný prostriedok na Tribunal Supremo (Najvyšší súd, Španielsko), ktorý predkladá návrh na začatie prejudiciálneho konania. Pred týmto súdom Repsol uvádza, že cieľom článku 21 ods. 3 smernice 2003/96 je zdaňiť iba energetické výrobky dodané na spotrebu, s výnimkou výrobkov určených na vlastnú spotrebu, teda tých, ktoré sa používajú na účely výroby iných energetických výrobkov, aj keď pri tomto výrobnom procese sú nevyhnutne získané zvyškové neenergetické výrobky. Prax španielskej daňovej správy zdaňiť časť vlastnej spotreby, pri ktorej boli vyrobené tieto zvyškové výrobky, je teda v rozpore s cieľom smernice 2003/96.
- 17 Podľa spoločnosti Repsol táto prax mohla byť odôvodnená za platnosti článku 4 ods. 3 smernice 92/81, ktorý vylučoval zo zdanenia spotrebu minerálnych olejov, ku ktorej došlo na účely výroby minerálnych olejov. Naopak smernica 2003/96, ktorá zrušila smernicu 92/81, vo svojom článku 21 ods. 3 stanovuje len to, že spotreba energetických výrobkov uniká zdaneniu, pokiaľ sa uskutočňuje v areáli podniku vyrábajúceho energetické výrobky.
- 18 Podľa vnútroštátneho súdu vzniká otázka, či odstránenie výrazu „na účely súvisiace s výrobou“, uvádzaného v článku 4 ods. 3 smernice 92/81, zo znenia článku 21 ods. 3 smernice 2003/96, treba chápať ako legislatívnu zmenu, ktorá znamená, že spotreba energetických výrobkov v areáli podniku, kde boli vyrobené, vykonaná na účely výroby konečných energetických výrobkov, pri ktorej sú nevyhnutne získané neenergetické výrobky, je tiež oslobodená od dane.
- 19 Za týchto podmienok Tribunal Supremo (Najvyšší súd) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Má sa článok 21 ods. 3 smernice 2003/96 vykladať v tom zmysle, že umožňuje, aby boli spotrebnou daňou z minerálnych olejov zdanené činnosti vlastnej spotreby energetických výrobkov vykonávané v rámci areálu výrobcu v pomere, v akom sa získajú neenergetické výrobky?

Alebo naopak bráni účel tohto ustanovenia, ktorým je oslobodiť od spotrebnej dane používanie energetických výrobkov, ktoré sa považuje za potrebné na výrobu konečných energetických výrobkov, zdaneniu tejto vlastnej spotreby v časti, v ktorej táto spotreba vedie k získaniu iných neenergetických výrobkov, a to aj v prípade, ak je toto získanie reziduálne a predstavuje nevyhnutný dôsledok samotného výrobného procesu?“

O prejudiciálnej otázke

- 20 Dvomi časťami svojej prejudiciálnej otázky chce vnútroštátny súd v podstate vedieť, či sa článok 21 ods. 3 prvá veta smernice 2003/96 má vykladať v tom zmysle, že ak podnik vyrábajúci energetické výrobky určené na použitie ako vykurovacie palivá alebo motorové palivá, spotrebúva energetické výrobky, ktoré sám vyrobil a ak týmto procesom získa nevyhnutne tiež neenergetické výrobky, na časť spotreby, ktorá viedla k získaniu takýchto neenergetických výrobkov, sa vzťahuje výnimka zo zdaniteľnej udalosti na daň z energetických výrobkov, ktorá sa uvádza v tomto ustanovení.

- 21 Na úvod treba pripomenúť, že smernica 2003/96, ako vyplýva z jej odôvodnení 3 až 5 a jej článku 1, má za cieľ stanoviť harmonizovaný systém zdaňovania energetických výrobkov a elektriny, v rámci ktorého je zdanenie pravidlom, v súlade s podmienkami stanovenými touto smernicou.
- 22 Podľa článku 21 ods. 3 prvej vety smernice 2003/96 spotreba energetických výrobkov v rámci areálu podniku vyrábajúceho energetické výrobky sa nepovažuje za zdaniteľnú udalosť, ktorá je dôvodom na zdaňovanie daňou z energetických výrobkov, ak spotreba pozostáva z energetických výrobkov vyrábaných v areáli podniku. Tretia veta tohto odseku spresňuje, že ak je spotreba energetických výrobkov určená na účely, ktoré sa netýkajú výroby energetických výrobkov, považuje sa za zdaniteľnú udalosť, ktorá je dôvodom na zdaňovanie.
- 23 Znenie článku 21 ods. 3 smernice 2003/96 výslovne nestanovuje, do akej miery sa spotreba energetických výrobkov na účely výrobného procesu, počas ktorého súčasne vznikajú energetické výrobky a neenergetické výrobky, má alebo nemá považovať za zdaniteľnú udalosť dane z energetických výrobkov.
- 24 Článok 21 ods. 3 prvá veta uvedenej smernice tým, že stanovuje, že spotreba energetických výrobkov v rámci areálu podniku, v ktorom boli vyrobené, sa za určitých podmienok nepovažuje za zdaniteľnú udalosť, predstavuje v rámci tohto režimu zdanenia ustanovenie o výnimke, ktoré treba vykladať reštriktívne (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 7. novembra 2019, Petrotel-Lukoil, C-68/18, EU:C:2019:933, bod 37).
- 25 V tejto súvislosti treba na jednej strane spresniť, že na spotrebu energetických výrobkov v areáli podniku, v ktorom boli vyrobené, sa vzťahuje výnimka zo zdaniteľnej udalosti podľa článku 21 ods. 3 prvej vety uvedenej smernice len vtedy, ak sa uskutočňuje na účely výroby energetických výrobkov, na ktoré samotné sa vzťahuje harmonizovaný režim zdaňovania zavedený smernicou 2003/96 z dôvodu ich používania ako motorového paliva alebo vykurovacieho paliva (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 6. júna 2018, Koppers Denmark, C-49/17, EU:C:2018:395, body 32 a 37).
- 26 V prejednávanvej veci sa nezdá sporné, že energetické výrobky získané v konaní vo veci samej, sú určené na použitie ako motorové palivo alebo vykurovacie palivo, čo však prislúcha overiť vnútroštátnemu súdu. Okrem toho z návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že neenergetické výrobky získané v konaní vo veci samej, Repsol zhodnocuje prostredníctvom ich uvedenia na trh alebo ich opätovného použitia vo výrobnom procese. Na položenú otázku preto treba odpovedať s prihliadnutím na tieto úvahy.
- 27 Na druhej strane Súdny dvor už konštatoval, že v prípade, ak sa viaceré výrobky vyrábajú v jednom podniku, na účely posúdenia, či sa na spotrebu energetických výrobkov vzťahuje výnimka stanovená v článku 21 ods. 3 prvej vete smernice 2003/96, treba vychádzať z rôznych účelov takejto spotreby (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 7. novembra 2019, Petrotel-Lukoil, C-68/18, EU:C:2019:933, bod 25).
- 28 V rámci tejto spotreby totiž treba rozlišovať spotrebované časti energetických výrobkov v závislosti od ich použitia na účely daňového zaobchádzania s nimi pri spotrebnej dani. Výnimka zo zdaniteľnej udalosti podľa článku 21 ods. 3 prvej vety uvedenej smernice sa vzťahuje len na spotrebu časti energetických výrobkov, ktorej účelom je výroba energetických výrobkov určených na použitie ako motorové palivo alebo vykurovacie palivo (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 7. novembra 2019, Petrotel-Lukoil, C-68/18, EU:C:2019:933, body 26 a 27).
- 29 Táto výnimka naopak nemôže zvýhodňovať spotrebu tých častí týchto energetických výrobkov, ku ktorej dochádza pri výrobe neenergetických výrobkov alebo energetických výrobkov, ktoré nie sú určené na použitie ako motorové palivo alebo vykurovacie palivo. Súdny dvor tak rozhodol, že takáto

výnimka sa nevzťahuje na časť energetických výrobkov spotrebovaných na výrobu tepla použitého na vykurovanie priestorov podniku, alebo časť potrebnú na výrobu elektrickej energie (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 7. novembra 2019, Petrotel-Lukoil, C-68/18, EU:C:2019:933, body 26 a 33).

- 30 Z toho vyplýva, že ak sa pri výrobnom procese zároveň získavajú z jednej časti energetické výrobky, ktoré sú určené na použitie ako motorové palivo alebo vykurovacie palivo, a z druhej časti neenergetické výrobky, treba sa v zásade domnievať, že na časť energetických výrobkov spotrebovaných v rámci tohto procesu na výrobu iných energetických výrobkov určených na použitie ako motorové palivo alebo vykurovacie palivo, sa vzťahuje výnimka uvedená v článku 21 ods. 3 prvej vete smernice 2003/96, zatiaľ čo spotrebu druhej časti, na účely výroby neenergetických výrobkov, treba považovať za zdaniteľnú udalosť na účely dane z energetických výrobkov.
- 31 Ďalej treba skúmať, či je to tak aj v prípade, ako v prejednávanej veci, keď výroba neenergetických výrobkov nepredstavuje cieľ výrobného procesu, ale zvyškový a nevyhnutný dôsledok tohto procesu, alebo či je uložená právnou úpravou na ochranu životného prostredia a či sú tieto neenergetické výrobky hospodársky zhodnocované.
- 32 Je pravda, že Súdny dvor v bode 30 rozsudku zo 7. novembra 2019, Petrotel-Lukoil (C-68/18, EU:C:2019:933), rozhodol, že z negatívnej formulácie tretej vety článku 21 ods. 3 smernice 2003/96 možno vyvodíť, že cieľom tohto ustanovenia je len vylúčiť uplatnenie tejto výnimky zo zdaniteľnej udalosti dane z energetických výrobkov na spotrebu energetických výrobkov bez akéhokoľvek vzťahu s výrobou energetických výrobkov.
- 33 Táto vec sa však týkala uplatnenia článku 21 ods. 3 smernice 2003/96 na energetické výrobky používané pri výrobe vodnej pary, ktorá sa následne používala okrem iného v procese výroby energetických výrobkov. Účelom vlastnej spotreby bola teda výroba energetických výrobkov vytvorením tepelnej energie potrebnej na technologický proces výroby uvedených výrobkov.
- 34 V tomto kontexte bolo cieľom tohto konštatovania vylúčiť výklad, podľa ktorého výroba energetických výrobkov, ktorá sa uskutočňuje prostredníctvom výroby medziproduktu, akým je vodná para, spôsobuje neuplatniteľnosť výnimky zo zdaniteľnej udalosti stanovenej v tomto ustanovení, len z dôvodu tohto štádia medziproduktu. Súdny dvor v tejto súvislosti spresnil, že spotreba energetických výrobkov nemôže byť iba z dôvodu spôsobu, akým sa uskutočňuje, zbavená nároku na uvedenú výnimku za predpokladu, že prispieva k technologickému procesu výroby energetických výrobkov (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 7. novembra 2019, Petrotel-Lukoil, C-68/18, EU:C:2019:933, body 28 a 30).
- 35 Na rozdiel od veci, v ktorej bol vydaný uvedený rozsudok, sa však spor vo veci samej netýka vlastnej spotreby, ktorá prostredníctvom výroby medziproduktu slúži na výrobu energetických výrobkov. Týka sa vlastnej spotreby, ktorá vedie súčasne k výrobe energetických výrobkov a k výrobe neenergetických výrobkov, ktoré sú hospodársky zhodnocované.
- 36 Treba konštatovať, že Repsol sa vzhľadom na túto hospodársku hodnotu rozhodla uvádzať následne tieto neenergetické výrobky na trh, alebo ich používať vo výrobnom procese. V tomto kontexte, ako to uviedol generálny advokát v bode 40 svojich návrhov, je nepodstatné, že výroba neenergetických výrobkov je za okolností, akými sú okolnosti konania vo veci samej, zvyšková a nevyhnutná v tom zmysle, že predstavuje nevyhnutný dôsledok výrobného procesu alebo že je uložená právnou úpravou na ochranu životného prostredia.
- 37 Výklad, podľa ktorého hoci sa z takto vytvorených neenergetických výrobkov získava hospodárska hodnota, na celkovú spotrebu energetických výrobkov vo výrobnom procese sa v rozpore so zásadami pripomenutými v bode 30 tohto rozsudku vzťahuje výnimka zo zdaniteľnej udalosti, môže ohroziť dosiahnutie cieľa smernice 2003/96. V tejto súvislosti treba pripomenúť, že tým, že stanovuje harmonizovaný daňový režim pre energetické výrobky a elektrinu, má táto smernica za cieľ, ako to

vyplýva z jej odôvodnení 3 až 5, podporovať riadne fungovanie vnútorného trhu v odvetví energetiky tým, že sa vylúči najmä narušenie hospodárskej súťaže (pozri v tomto zmysle rozsudok z 30. januára 2020, Autoservizi Giordano, C-513/18, EU:C:2020:59, bod 30 a citovanú judikatúru).

- 38 Ako to uviedol generálny advokát v bodoch 26 až 28 svojich návrhov, nezdaňovanie energetických výrobkov používaných vo výrobnom procese, keďže získané výrobky nie sú energetickými výrobkami, by vytváralo medzeru v rámci daňového režimu zavedeného smernicou 2003/96, ktorou by zdaneniu unikali energetické výrobky, ktoré mu v zásade podliehajú. Na spotrebu tejto časti energetických výrobkov, hoci by mala byť predmetom zdanenia, by sa uplatňovala výnimka zo zdaniteľnej udalosti stanovená v článku 21 ods. 3 prvej vete uvedenej smernice. Okrem toho nezdanenie spotreby uvedenej časti energetických výrobkov nie je kompenzované následným zdanením konečných výrobkov, ktoré z nich boli získané, keďže konečné výrobky vyplývajúce z tejto spotreby, buď nie sú energetickými výrobkami v zmysle článku 2 ods. 1 smernice 2003/96, alebo nie sú určené na používanie ako motorové palivá alebo ako vykurovacie palivá v zmysle jej článku 2 ods. 4 písm. b) prvej zarážky (pozri v tomto zmysle rozsudky z 12. februára 2015, Oil Trading Poland, C-349/13, EU:C:2015:84, bod 30, a zo 6. júna 2018, Koppers Denmark, C-49/17, EU:C:2018:395, bod 24, ako aj citovanú judikatúru).
- 39 V dôsledku toho domnievať sa, že výnimka uvedená v článku 21 ods. 3 prvej vete uvedenej smernice sa má v takej situácii, o akú ide vo veci samej, uplatniť na spotrebu všetkých energetických výrobkov, by mohlo narušiť riadne fungovanie vnútorného trhu v odvetví energií, ktoré, ako bolo pripomenuté v bode 37 tohto rozsudku, je jedným z cieľov sledovaných zavedením takého režimu (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 6. júna 2018, Koppers Denmark, C-49/17, EU:C:2018:395, bod 31).
- 40 Integrita harmonizovaného režimu zdaňovania energetických výrobkov zavedeného smernicou 2003/96 teda vyžaduje, aby v prípade, ak spotreba energetických výrobkov v areáli podniku, v ktorom boli vyrobené, vedie k súbežnej výrobe energetických výrobkov určených na použitie ako vykurovacie palivá alebo motorové palivá a neenergetických výrobkov, ktoré sú predmetom zhodnocovania, uplatnenie výnimky zo zdaniteľnej udalosti stanovenej v článku 21 ods. 3 prvej vete tejto smernice, sa obmedzuje na podiel spotrebovaných energetických výrobkov zodpovedajúci časti energetických výrobkov určených na použitie ako vykurovacie palivá alebo motorové palivá, získaných v rámci tohto výrobného procesu. Pri neexistencii spresnenia v smernici 2003/96 v tejto súvislosti, členským štátom prináleží stanoviť podmienky umožňujúce vyhodnotiť množstvo energetických výrobkov, ktoré je potrebné na výrobu určitého množstva iného energetického výrobku určeného na použitie ako vykurovacie palivo alebo motorové palivo (pozri analogicky rozsudok zo 7. marca 2018, Cristal Union, C-31/17, EU:C:2018:168, bod 45).
- 41 Napokon nemožno prijať tvrdenie uvádzané spoločnosťou Repsol, podľa ktorého by nevyužitie výhody z výnimky zo zdaniteľnej udalosti stanovenej v článku 21 ods. 3 prvej vete tejto smernice, viedlo k situácii dvojitého zdanenia. V skutočnosti, keďže spotreba energetických výrobkov v areáli podniku, kde boli vyrobené, sa uskutočňuje na výrobu energetických výrobkov určených na použitie ako vykurovacie palivá alebo motorové palivá, táto výnimka je plne uplatniteľná na časť energetických výrobkov spotrebovaných na tento účel.
- 42 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba na položenú otázku odpovedať tak, že článok 21 ods. 3 prvá veta smernice 2003/96 sa má vykladať v tom zmysle, že ak podnik vyrábajúci energetické výrobky určené na použitie ako vykurovacie palivá alebo motorové palivá, spotrebuje energetické výrobky, ktoré sám vyrobil a ak týmto procesom získa nevyhnutne tiež neenergetické výrobky, z ktorých sa získava hospodárska hodnota, na časť spotreby, ktorá viedla k získaniu takýchto neenergetických výrobkov, sa nevzťahuje výnimka zo zdaniteľnej udalosti na daň z energetických výrobkov, ktorá sa uvádza v tomto ustanovení.

O trovách

- 43 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (piata komora) rozhodol takto:

Článok 21 ods. 3 prvá veta smernice Rady 2003/96/ES z 27. októbra 2003 o reštrukturalizácii právneho rámca spoločenstva pre zdaňovanie energetických výrobkov a elektriny sa má vykladať v tom zmysle, že ak podnik vyrábajúci energetické výrobky určené na použitie ako vykurovacie palivá alebo motorové palivá, spotrebúva energetické výrobky, ktoré sám vyrobil a ak týmto procesom získa nevyhnutne tiež neenergetické výrobky, z ktorých sa získava hospodárska hodnota, na časť spotreby, ktorá viedla k získaniu takýchto neenergetických výrobkov, sa nevzťahuje výnimka zo zdaniteľnej udalosti na daň z energetických výrobkov, ktorá sa uvádza v tomto ustanovení.

Podpisy